

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Присяжнюк О.О, Горячун О. В. гр. 193-22м-3К-02
Науковий керівник – старший викладач **Н.В. Мокєрова**
Державний біотехнологічний університет

Вплив країни на ефективне управління земельними ресурсами на сьогодні залишається незначним. Більшість територіальних громад зіткнулися з проблемами управління, що призводить до неефективного використання земельних ресурсів та зниження їх потенціалу.

Управління земельними ресурсами на території об'єднаних територіальних громад є важливою складовою розвитку регіонів та забезпечення сталого розвитку країни в цілому. Для досягнення цієї мети необхідно здійснювати комплексний підхід, що включає в себе не лише розробку та вдосконалення законодавчої бази, але й забезпечення ефективного контролю за її виконанням, залучення громадськості до прийняття рішень у галузі земельних відносин та управління земельними ресурсами, а також забезпечення доступу до інформації про стан земельних ресурсів. Управління земельними ресурсами об'єднаних територіальних громад передбачає відведення, надання в оренду та використання земельних ділянок, контроль за використанням земель, а також розвиток імовірності отримання доходу від земельних ресурсів.

Нормативно-правове забезпечення управління земельними ресурсами об'єднаних територіальних громад базується на чотирьох основних документах:

1. Конституція України. Вона визначає право на власність на землю та регулює земельні відносини в країні.

2. Земельний кодекс України. Цей кодекс містить загальні положення про земельні відносини, зокрема про права та обов'язки суб'єктів земельних відносин, про земельну реформу, про державне регулювання земельних відносин тощо.

3. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні». Цей закон визначає роль та повноваження об'єднаних територіальних громад у забезпеченні управління земельними ресурсами на своїй території.

4. Закон України «Про землеустрій». Цей закон визначає процедуру здійснення землеустрою на території України, включаючи визначення меж земельних ділянок, встановлення прав на землю та переведення земельних ділянок з однієї категорії на іншу.

За останні роки, в Україні були проведені реформи управління земельними ресурсами, в тому числі і в контексті об'єднаних територіальних громад. Однак продовжуються дослідження і

вдосконалення правового регулювання земельних відносин на місцевому рівні.

Наприклад, в 2020 році в Україні було прийнято Закон «Про особливості державного регулювання земельних відносин у зв'язку з реформуванням місцевого самоврядування», який передбачає зміни в організації управління земельними ресурсами на місцевому рівні. Зокрема, закон передбачає можливість об'єднання комітетів земельних ресурсів та землекористування місцевих рад для більш ефективного вирішення земельних питань.

Також у 2021 році було прийнято Закон «Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо удосконалення децентралізації управління земельними ресурсами», який містить положення про передачу повноважень у сфері землекористування та земельних відносин з місцевих державних адміністрацій на місцеві органи самоврядування.

Проте наразі існують певні проблеми з реалізацією земельної реформи на місцевому рівні в Україні. Не всі місцеві органи самоврядування мають достатньо ресурсів та кваліфікації для ефективного управління земельними ресурсами, а також існують конфлікти між різними зацікавленими сторонами щодо використання та розподілу земельних ресурсів. Іншою проблемою є низька ефективність використання земельних ресурсів в ОТГ. Не весь земельний фонд, який перейшов на баланс громади, використовується повноцінно. Це може бути пов'язано з недостатнім фінансуванням, низьким рівнем організації роботи управління землею в громаді, а також з недостатнім рівнем інвестицій у землекористування та земельне планування. Також проблемою є недостатня увага до збереження та охорони природних ресурсів, зокрема ґрунтів, які є найбільш цінними і довговічними земельними ресурсами. Загалом, вдосконалення механізму управління земельними ресурсами ОТГ в Україні потребує комплексного підходу, що передбачає зміни в законодавстві, впровадження нових технологій та методів управління, залучення громадськості та інших зацікавлених сторін.

Отже, сучасний стан функціонування механізму управління земельними ресурсами на території об'єднаних територіальних громад залишається складним і має свої проблеми. Тому, необхідно продовжувати роботу над удосконаленням нормативно-правового забезпечення управління земельними ресурсами на місцевому рівні, а також забезпечувати навчання та підтримку місцевих органів влади у сфері землекористування та земельних відносин. Лише таким чином можна досягти ефективного та стійкого управління земельними ресурсами на місцевому рівні в Україні.